

Sygn. akt II AKz 250/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 kwietnia 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SA Jolanta Śpiechowicz

Sędziowie: SA Aleksander Sikora (spraw.)

SA Marek Charuza

Protokolant: Oktawian Mikołajczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Małgorzaty Bednarek

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **P. K. (K.)**

oskarżonemu o przestępstwo z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku
o przeciwdziałaniu narkomanii i inne

zażalenia obrońcy oskarżonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 8 lutego 2011 r. sygn. akt III K 4/11,

w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2011 roku, sygn. akt III K 4/11, Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej zastosował wobec oskarżonego P. K., środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy od dnia zatrzymania oraz zarządził poszukiwanie ww. oskarżonego listem gończym.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł obrońca oskarżonego zarzucając naruszenie art. 258 §1 i §2 k.p.k. oraz art. 249 §1 k.p.k. i art. 257 §1 k.p.k. poprzez zastosowanie środka zapobiegawczego, który nie jest konieczny dla zabezpieczenia toku postępowania, w sytuacji, w której nie ma obawy ucieczki czy ukrywania się oskarżonego ani obawy, że oskarżony będzie nakłaniał do składania fałszywych zeznań lub wyjaśnień albo w inny sposób utrudniał postępowanie karne.

Zarzucając powyższe obrońca wniósł o uchylenie zastosowanego wobec oskarżonego środka zapobiegawczego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy prawidłowo wskazał, że w przedmiotowej sprawie spełniona została zarówno ogólna przesłanka stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania - art. 249 § 1 k.p.k., jak i przesłanki szczególne zawarte w art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 258 § 2 k.p.k..

Odnosząc się do pierwszej z ww. przesłanek, tj. dużego prawdopodobieństwa popełnienia zarzuconych oskarżonemu czynów wyjaśnienia wymaga, że wprawdzie ostateczna ocena dowodów i kategoryczne ustalenie faktów będą miały miejsce na etapie wyrokowania jednakże na chwilę obecną zebrany w sprawie materiał dowodowy, wskazany w zaskarżonym postanowieniu wskazuje na duże prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów. Występowanie wobec oskarżonego przesłanki stosowania wszystkich środków zapobiegawczych wynikającej z art. 249 §1 k.p.k. , zostało prawidłowo wykazane.

Na pełną akceptację zasługuje również ustalenie sądu I instancji co do szczególnej przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania określonej w przepisie art. 258 § 2 k.p.k. P. K. stoi pod zarzutem popełnienia czterech czynów stypizowanych w art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii zagrożonych karą pozbawienia wolności spełniającą przesłanki z art. 258 §2 k.p.k.. Biorąc pod uwagę sankcje karne przewidziane za czyny zarzucone oskarżonemu i ich ilość, jego dotychczasową karalność, w razie uznania jego sprawstwa i winy, wymierzenie im surowej kary jest wysoce prawdopodobne. Przesłanka wynikająca z ww. przepisu stanowi samodzielną i wystarczającą podstawę stosowania izolacyjnego środka zapobiegawczego, opiera się bowiem na założeniu, że oskarżony w obliczu zagrożenia surową karą może być bardziej skłonny do zachowań zakłócających prawidłowy tryb postępowania (vide: Uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r. I KZP 18/11).

Wbrew twierdzeniom obrońcy, zastosowanie tymczasowego aresztowania wobec oskarżonego uzasadnia także przesłanka z art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k., i to mimo odbywania przez niego kary pozbawienia wolności w innej sprawie. Nie można bowiem zgodzić się ze skarżącym iż ww. okoliczności wyłączają obawę jego ucieczki czy też ukrywania się. Odbywanie kary pozbawienia wolności nie powoduje niecelowości tymczasowego aresztowania. Z wykonywaniem tej kary związane są bowiem inne rygory niż ze stosowaniem tymczasowego aresztowania. Uzyskanie przepustki, przerwy w karze, czy nawet warunkowego przedterminowego zwolnienia, to okoliczności, które mogą umożliwić oskarżonemu ucieczkę lub ukrycie się. Obawę ucieczki lub ukrycia się przez oskarżonego i zakłócenia tym samym prawidłowego toku postępowania potwierdza zachowanie się oskarżonego, który pozostając na wolności pod dozorem Policji ukrywał się przed organami wymiaru sprawiedliwości skutecznie uniemożliwiając prowadzenie przeciwko niemu postępowania i spowodowało zawieszenie postępowania od 14 stycznia 2011 roku do 1 kwietnia 2014 roku oraz zarządzenie poszukiwania go listem gończym.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że dla zabezpieczenia prawidłowego i niezakłóconego dalszego toku postępowania sądowego, koniecznym jest zastosowanie wobec oskarżonego środka zapobiegawczego o charakterze izolacyjnym, na co trafnie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz przeprowadzone rozważania, a nadto nie dopatrując się w sprawie ujemnych przesłanek stosowania tymczasowego aresztowania, Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej.

Z./

1. Odpis postanowienia doręczyć:

- oskarżonemu i obrońcy,

2. Akta zwrócić.

Katowice, dnia 30 kwietnia 2014 r.